

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

«ΨΑΞΕ - ΨΑΞΕ»

Αυτός είναι ο τίτλος του τελευταίου μυθιστορήματος της Βρετανίδας συγγραφέως **Κλαίρης Σάμπρουκ**. Και ο υπότιτλος συμπληρώνει: «**Δέν θά τόν βρῆς... Ὁ μικρός σου ἀδελφός ἐπιβίβαστηκε στό τρενάκι τοῦ τρόμου**». Ἀναφέρεται στό τραγικό γεγονός τῆς ἐξαφάνισης ἑνός παιδιοῦ, ὅπως τό περιγράφει ὁ ἐννιάχρονος ἀδελφός του...

Παρουσιάζοντας τό βιβλίο της, ἡ Σάμπρουκ ὁμολογεῖ ὅτι θέλει νά θίξει κάτι βαθύτερο ἀπό τήν τραγωδία τῆς ἀπαγωγῆς ἑνός παιδιοῦ. Καί παραδέχεται ὅτι ὑπάρχει κάτι πολύ χειρότερο καί πολύ πιά συνηθισμένο:

«Χάνουμε τά παιδιά μας, γιατί πουλήσαμε τίς ψυχές μας γιά λίγη εὐμάρεια!» λέει ἡ συγγραφέας. Καί συνεχίζει: **«Δουλεύουμε τρελλές ὥρες γιά νά προσφέρουμε στά παιδιά μας Play Station, iPod καί ἔξτρα μαθήματα σέ ὅτιδήποτε μπορεῖ νά φανταστεῖ κανεῖς: ἀπό τοξοβολία μέχρι γιόγκα. Μπουκώσαμε τά παιδιά μέ ὅλες αὐτές τίς δραστηριότητες καί ἔτσι ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΑΘΟΛΟΥ ΧΡΟΝΟ. Καί τώρα στίς πόλεις μας σημειώνονται περιστατικά μέ μαχαιρώματα ἀνάμεσα σέ παιδιά! Παιδιά ἀποξενωμένα, ὄχι μόνο ἀπό τούς γονεῖς τους, ἀλλά καί ἀπό τόν ἴδιο τόν**

ἑαυτό· παιδιά ΧΑΜΕΝΑ! Κι ἐμεῖς ξύνουμε τό κεφάλι μας καί ρωτᾶμε 'γιατί;'»

* * *

Οἱ Τρεῖς Μεγάλοι Ἱεράρχες ἅγιοι Βασίλειος, Γρηγόριος καί Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος δέν «χάθηκαν» ποτέ σέ μαθήματα οὔτε ...τοξοβολίας, οὔτε - φυσικά - γιόγκα! Ἔτσι **ΒΡΗΚΑΝ ΠΟΛΥ ΧΡΟΝΟ**, γιά νά σπουδάσουν ὅσο πιά καλά μποροῦσαν τά μαθήματα τῆς «κάτω» σοφίας, δηλαδή τῆς κοσμικῆς γνώσης· καί **ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΧΡΟΝΟ**, γιά νά σπουδάσουν τά μαθήματα τῆς «ἄνω» σοφίας, δηλαδή τῆς Θεογνωσίας. Καί, ὅπως λέει ἕνα τροπάριό τους, ἡ μέν κάτω σοφία τούς ἔκανε **νοήμονες**, ἡ δέ ἄνω σοφία τούς ἔκανε **κυβερνήτες!** Ἡ κοσμική σοφία τούς ἀκόντισε τό μυαλό, ἐνῶ ἡ Θεία Σοφία τούς ἔκανε ἔμπειρους **καραβοκώρηδες**· τόσο ἔμπειρους, ὥστε ὄχι μόνο δέν χάθηκαν οἱ ἴδιοι στήν θάλασσα τῆς ζωῆς, ἀλλά βοήθησαν καί πολλούς ἄλλους νά μή χαθοῦν.

Ἔτσι μᾶς δίδαξαν ὅτι:

- Σκοπός τοῦ ταξιδιοῦ δέν εἶναι ἡ «εὐμάρεια». Δέν πουλάμε τήν ψυχή μας γιά κάποιες στιγμοῦλες ψευτοκαλοπέρασης. Στόχος μας εἶναι ἡ γνωριμία μέ τόν Χριστό· δι-

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΗ

Διπλήριο ή οργή, γιά τήν ψυχή. Όσο ό ίός αυτός εϋρίσκεται καί δρᾶ ἐκεῖ, τυφλώνει τά μάτια τῆς καρδιάς. Εἶναι λοιπόν ἀπόλυτη ἀνάγκη νά τόν πετάξουμε ἀπό ἐπάνω μας.

Γιατί, ἀλλοιῶς, θά διαλύσει τήν πνευματική μας ζωή καί τήν ψυχή μας.

Λέγει ἡ Γραφή:

Ταραχθῆκε ἀπό τόν θυμό ό οφθαλμός μου (Ψαλμ. 6,8). Ἀπό τόν θυμό, γέμισε ταραχή ό ἔσω ἄνθρωπος τόσο, ὥστε ἀκόμη καί τό βλέμμα μου γίνεται ἄγριο, γεμάτο κακία καί ἐκδικητικότητα!

* * *

Ἀπό οποιαδήποτε αἰτία καί ἂν προέλθει ἡ οργή, τυφλώνει τά μάτια τῆς ψυχῆς, καί ἔτσι δέν τήν ἀφήνει νά ἰδεῖ τόν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης, τόν Χριστό.

Δέν ἔχει σημασία ἐάν εἶναι εϋλογη ἢ παράλογη ἡ αἰτία τῆς οργῆς. Ἐδῶ συμβαίνει ὅ,τι καί μέ ἐκεῖνον πού σκεπάζει τά μάτια του μέ φύλλα ἀπό μέταλλο. Εἴτε εἶναι χρυσᾶ, εἴτε μολύβδινα, τό ἀποτελεσμα εἶναι τό ἴδιο: δέν βλέπει!

Ἔτσι καί ἡ οργή: ὅποια προέλευση

λαδῆ μέ Αὐτόν πού εἶναι ἡ Μοναδική Πηγὴ Ἀληθινῆς Χαρᾶς καί Εἰρήνης.

- Μόνο μέσα στό Φῶς τοῦ Χριστοῦ μποροῦμε **νά βροῦμε** τόν ἀληθινό ἑαυτό μας, καί ἀληθινές σχέσεις μέ τούς γονεῖς μας καί ὅλους τούς γύρω μας.
- **Μαχαίρια** ... πρέπει νά τραβᾶμε, ὄχι ἐναντίον τῶν ἄλλων (γιά νά σκοτώσουμε τήν ἀνία μας)· ἀλλά ἐναντίον τῶν παθῶν καί τοῦ ἐγωισμοῦ μας, πού μᾶς τυρανῶνε· καί κυριολεκτικά μᾶς «σκοτώνουν».

καί ἂν ἔχει, κάνει τόν ἄνθρωπο θηρίο.

Μόνο σέ μιά περίπτωση ὁ θυμός μας εἶναι φυσιολογικός· καί ἄρα δικαιολογεῖται: Ὅταν θυμώνουμε ἐναντίον τῶν ἐμπαθῶν καί φιληδόνων, (δηλ. τῶν ἁμαρτωλῶν) λογισμῶν καί σκέψεων μας· καί ὅταν θυμώνουμε ἐναντίον τῶν παθῶν μας· ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ μας!

Τότε, θυμώνοντας ἐναντίον τοῦ θυμοῦ μας, ἀγωνιζόμαστε νά τόν βγάλουμε ἀπό τήν ζωή μας.

* * *

Ποιές εἶναι, οἱ βασικές ἀρχές του ἀγώνα μας κατά τῆς οργῆς καί τοῦ θυμοῦ;

1. Δέν πρέπει νά δικαιολογοῦμε τόν ἑαυτό μας

Πολλές φορές, ὅταν λυπηθοῦν ἀδελφοί ἐναντίον μας, τούς περιφρονοῦμε, λέγοντας: Τί φταίω ἐγώ; Δέν εἶμαι ἐγώ ἡ αἰτία πού ταραχθῆκαν! Ἄς πρόσεχαν!

Στήν περίπτωση αὐτή, ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν μας, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, θέλοντας νά ξεριζώσει κάθε πρόφαση ἁμαρτίας ἀπό τήν καρδιά μας, μᾶς λέει:

- Τό πιό σωτήριο **«ψάξιμο»** εἶναι νά βροῦμε τήν χαμένη σχέση μας μέ Αὐτόν, πού Πρῶτος ἤρθε νά μᾶς ψάξει καί νά μᾶς ξαναφέρει μέσα στήν ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας Του.

Γιά νά μή κλαῖμε λοιπόν κι ἄλλα «χαμένα» ἀδελφάκια μας, πού κάποιοι θέλουν νά τά ἐπιβιάσουν **«στό τρενάκι τοῦ τρόμου»**, ἄς ἐμπιστευόμαστε τούς ἀσφαλεῖς **«κυβερνήτες»** Τρεῖς Ἱεράρχες, πού πρῖν ἀπό μᾶς **«ψάχτηκαν»** καί **ἔψαξαν** τόν μόνο σίγουρο δρόμο σωτηρίας.

Ἀρχιμ. Β.Λ

Πρωτ. Πολύευκτος Γεωργακάκης

Οι ιεροί θεσμοί σέ άμφισβήτηση

Οι ιεροί θεσμοί δέν άμφισβητοϋνται
άτιμωρητί.

Ό γάμος ή εΐναι μυστήριο μέγα, ή δέν εΐναι τίποτα. Όσο κι άν δέ θέλουν νά τό άντιληφθοϋν όρισμένοι, «ό πολιτικός γάμος», και τώρα ή νομιμοποίηση των ελεύθερων συμβιώσεων, δέν εΐναι πρόοδος. Εΐναι όπισθοδρομηση. Άν λείπει ό μυστηριακός χαρακτήρας του γάμου, τί μένει; Τί άλλο άπό εταιρεία περιορισμένης ευθύνης.

Ό Χριστιανισμός ανεβάζει τό γάμο σέ μυστήριο. Νυμφαγωγός δέν εΐναι ό

Δήμαρχος, ό Συμβολαιογράφος. Εΐναι ό ίδιος ό Χριστός. Τό μυστήριο τελεσιουργείται στον ιερό χώρο του Ναού. Η χάρη του Άγίου Πνεύματος αγιάζει τή συζυγική ένωση. Έκεί ό φυσικός δεσμός του άνδρα και της γυναίκας μέ τή χάρη του Άγίου Πνεύματος αγιάζει τή συζυγική ένωση. Έκεί ό φυσικός δεσμός του άνδρα και της γυναίκας έξαγιαζεται. Παίρνει τή μορφή της ένωσης του Χριστου μέ τήν Έκκλησία. Αυτός εΐναι ό χριστιανικός γάμος.

Άν άφαιρεθή ή θεϊκή σύσταση και ή ήθική συνάφεια, άς μίν αυταπατώμεθα, δέν έχουμε γάμο. Έχουμε μονάχα σαρκική ένωση ανάξια του λογικού ανθρώπου. Έτσι εΐδε τό γάμο και ό βαθύς γνώστης του Ρωμαϊκου Δικαιου Μοδεστίνος: «Άνδρός και γυναικός συνάφειαν και συμπλήρωσιν πάσης ζωής,

← -Ακόμη και άν συμβεί νά προσφέρεις τό δώρο σου στό θυσιαστήριο, και εκείνη τήν στιγμή, μέσα στην Έκκλησία, θυμηθής ότι κάποιος έχει κάτι έναντίον σου, άφησε τό δώρο σου εκεί, μπροστά στό θυσιαστήριο, και πήγαινε και συμπλιώσου πρώτα μέ τόν άδελφό σου! Και έλα και πρόσφερε τό δώρο σου! (Ματθ. 5, 23-24)

Απλαδή. Χρειάζεται άμεση αντίδραση. Χωρίς άναβολές. Χωρίς όλιγορία.

2. Τό κριτήριο διόρθωσης

Η διόρθωση ή δική μας άπό τό πάθος της όργης, δέν επέρχεται άπό τήν άνοχή του πλησίον μας προς έμάς, αλλά άπό τήν δική μας ανεξικακία προς αυτόν!

3. Ό έλεγχος της όργης

Όταν έμεις άποφεύγουμε τόν πλησίον μας, για νά μη ταραχθοϋμε, δέν τό θεραπεύουμε τό πάθος, αλλά τό σκεπάζουμε και τό κρύβουμε. Όμως, τότε τό

πάθος ύπάρχει. Εΐναι «ζωντανό». Και θά εκδηλωθή στην πρώτη άφορμή που θά του δοθή. **Τά πάθη μας βλέπομε σέ τί κατάσταση βρίσκονται (μειώθηκαν, αυξήθηκαν, παραμένουν στάσιμα) μόνο στην επικοινωνία μέ τους άλλους.** Έκεί φαίνεται, πόση άγάπη, πραότητα, ταπεινώση και αυτομεμψία έχουμε.

4. Τί ωφελει περισσότερο στον άώνα κατά του πάθους της όργης;

- τό νά κρατοϋμε τήν καρδιά μας καθαρή άπό τήν μνησικακία και νά μη κλωθογυρίζουμε λογισμούς μέσα μας κατά των άδελφών μας.
- τό νά κρατοϋμε τό στόμα μας κλειστό για νά μίν βγάζουμε λόγια κακίας και μανίας!

Νά, έδω φαίνεται ή ύπομονή, ή άγάπη και ό φόβος Θεοϋ.

Διασκευή: Αρχιμ. Ν.Κ.

θείου τε καί ἀνθρωπίνου δικαίου κοινωνίαν».

Προτάσσεται τό θεῖο καί ἀκολουθεῖ τό ἀνθρώπινο.

Ὅταν ὁμως καταργεῖται τό θεῖο, τότε οἱ συνέπειες εἶναι τραγικές.

Ἐπιτέλους τέτοια ἱερά καί μεγάλα κοινωνικά θέματα δέ σηκώνουν προχειρότητα.

Στό σύγχρονο κόσμο ἀλλά καί τή χώρα μας, ὑπάρχει βαθειά ἠθική καί πνευματική κρίση. Ὑπάρχει κρίση ἀξιών. Ὑπάρχει περιφρόνηση θεσμῶν καί ἀρχῶν. Ὑπάρχει κρίση προσώπων, πολιτικῆς καί πνευματικῆς ἡγεσίας.

Ἡ ἐγκληματικότητα, τά ναρκωτικά, ἡ βάνουση καταπάτηση τοῦ νόμου, ἡ ἀνῆθικη συναλλαγῆ, τό γεγονός ὅτι «νόμος γέγονεν ἡ παρανομία καί οὐδεὶς αἰσχύνεται, οὐδέ ἐρυθριᾶ», τί ἄλλο μαρτυροῦν;

Ὅλος αὐτός ὁ χεῖμαρρος τῆς διαφθορᾶς μᾶς στέλνει ἕνα κατεπεῖγον μήνυμα. Κρούει τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου καί μᾶς δείχνει τό δρόμο τῆς σωτήριας διαφυγῆς. Καί αὐτός δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τήν ἐπιστροφή διά τῆς μετανοίας στό Σωτήρα Χριστό. Ἐπιστροφή «ἀπό σκότους εἰς φῶς καί τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπί τόν Θεόν...».

Χωρίς τήν ἄρνηση τῆς ἁμαρτίας καί τήν ἀπάρνηση τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, δέ θά ὑπάρξει τῶν κακῶν παύλα.

(Ἀπό τήν ἐφημερίδα «Ἡ Ἄμπελος»,
Ἰανουάριος-Αὔγουστος 2008, σελ. 7)

Τὸν ἀγαπᾷς;

Μία πνευματικὴ κοπέλλα, ἐρώτησε τόν πνευματικό της:

-Πῶς, καί μέ τί θά τό δείξω ἐγώ, ὅτι ἀγαπῶ τόν Κύριο;

Τῆς ἀπάντησε:

-Στό ἐρώτημά σου ἀπάντηση δίνουν τά λόγια τοῦ Κυρίου. Εἶπε: «Ὅποιος μέ ἀγαπάει τηρεῖ τίς ἐντολές μου» (Ἰωάν. 14,21). Ἀσφαλῶς, σύ τώρα θά διερωτᾶσαι: «Ποῖες;» Σοῦ ἀπαντῶ: «Ἐκεῖνες τίς ἀπλές, πού μᾶς τίς θυμίζει τό ἅγιο Εὐαγγέλιο σχεδόν κάθε ἡμέρα μπροστά μας. Ἐπείνασα καί μοῦ ἐδώκατε νά φάω... ἀσθένησα καί μέ ἐπισκεφθήκατε· ἤμουν στήν φυλακή καί ἤλθατε σέ μένα.

* * *

Σύ, ὅταν σοῦ τυχαῖνον τέτοιες περιπτώσεις, τί κάνεις;

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

1. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης*

Τηλ. 26820 51161 Κωδικός 1984

1. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 481 00 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2009 * Ἀρ. Φύλλου 306* Ἔτος ΚΗ

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικὲς Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

